

kun var Tale om Saabant; men, hvis jeg ikke feiler meget, er Sagen ordnet saaledes, at der ved Afgangsexamen vælges endeel, forsaavidt der dertil er Plads, der blive optagne i den egentlige Officerclassse — det er mig ikke ganske nærværende — men der er vist ogsaa en Indretning, hvorefter der bliver Tale om Reserveofficerer, som altsaa virkelig komme til at blive Søofficerer, og m. S. t. disse vil der i alt Fald i et stort Omfang blive Spørgsmaal om at benytte den Nødtiggbed, som her er given. Hvis Børnepligtsloven maatte blive forelagt i den Skikkelse, hvori jeg har tænkt mig den, vil der ogsaa deri blive optaget Bestemmelser, der netop ere knyttede til denne Forudsætning. Jeg tillader mig at ytre, at i saa Fald ville de praktiske Betænkkeligheder ved Paragraffen, saaledes som den her er affattet, neppe komme til at have nogen synderlig Indflydelse. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand, der aabnede Forhandlingerne om denne Lov (Rehmann), har gjort Bemærkninger m. S. t. § 13 i to forskjellige Retninger, deels m. S. t. den Tid, inden hvilken Skipperen skal melde sig for at kunne faae Borgerstab, og deels m. S. t. Bestaaenheden af det Borgerstab, han maatte attraae, da forekommer det mig, at disse Bemærkninger ere særdeles velgrundede, men jeg maa dog ytre, at det kun er min personlige Opfattelse; jeg staaer, som sagt, aldeles udenfor Udarbejdelsen, og det nærmere Forhold til Loven; men jeg haaber, at der paa et senere Stadium vil blive aabnet Forhandling herom, hvorved mit høitærede Collega kan være tilstede, og saa vil der jo fra hans Side blive varetaget det Fornødne. Den anden Landstingsmand, der har talt i Sagen (Wessely), har opstillet en Fortolkning af § 11 i Forhold til § 5, hvorved der skulde fremkomme anomaliske, om ikke modsigende, Bestemmelser i Loven. Jeg maa tilstaae, at jeg ved selv at gennemlæse Loven, saaledes som jeg har haft Leilighed til i den korte Tid, ikke heller kan finde Andet, end at Bestemmelsen i § 11 i alt Fald ikke ganske vel harmonerer med de andre paapegede Bestemmelser. Men jeg troer at kunne dispensere mig fra at trætte Thinget med en detailleret Undersøgelse, om en saadan Modsigelse virkelig er tilstede, da der jo vil

blive Leilighed til nærmere Overveelse ogsaa af dette Punkt. Den samme Rigsdagsmand har yttret, at det var ønskeligt, at der maatte blive truffet saadanne Foranstaltninger, at der kunde tages Examen som anden og tredje Styrmand. Jeg tør ikke ytre nogen Mening om Hensigtsmæssigheden af en saadan Indretning, ligesaa lidt som om Hensigtsmæssigheden af at tillade Nogen at fungere som Styrmand uden at have taget Styrmandsexamen. Den ærede Rigsdagsmands Udtalelser ville jo efter deres Indhold ganske vist komme til at fremtræde som Hensstillinger, hvortil min høitærede Collega vil tage alt det Hensyn, som Omstændighederne maatte opfordre til. Dertil troer jeg at kunne indskrænke mig.

Wessely: Jeg skal tillade mig nogle factiske Oplysninger i Anledning af § 6 og det Spørgsmaal, der har været reist om, hvorvidt Søofficerer, der ere afgaaede fra Akademit, strax kunne være berettigede til at føre Skib. Saavidt mig bekjendt, har Forholdet praktisk uddannet sig paa en anden Maade. Naar en Søofficer ønsker at træde over i Coffardifarten, skeer det i Almindelighed paa den Maade, at han farer til Coffardies som Styrmand; det vil sige, det har han ikke Tilladelse til, han tør som Søofficer ikke fare som Styrmand, men han gaar med et Skib som Passager og udfører Styrmandsarbejde. Det er, saavidt jeg veed, det Almindelige, og Formen er derved overholdt, at han nemlig som Officer ikke maa tjene som Styrmand. Naar han saa har gjort een å to Reiser med Skibet, overtager han enten dette eller et andet Skib i Coffardifarten.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Dahlerup. Jeg skal med Hensyn til de forskjellige Udtalelser, der have fundet Sted om enkelte Punkter i Udkastet, tillade mig at foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg af 3 Medlemmer.